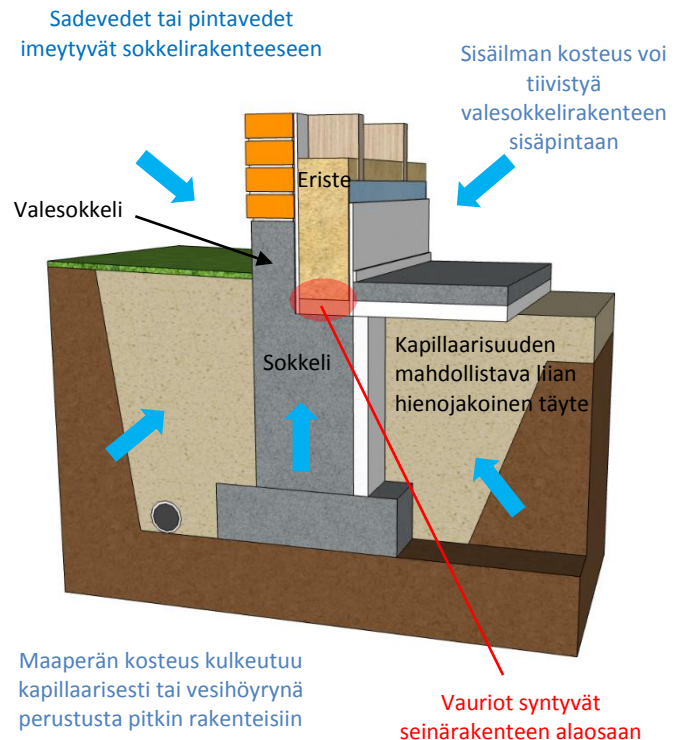

Valesokkeli

Riskirakennekortti

Tietoa riskirakenteesta

Valesokkelilla tarkoitetaan ratkaisua, jossa ulkoseinän kantavan puurungon alapuu on sivuavan sokkelin yläpintaa alempana sekä usein myös lattianpinnan alapuolella. Ratkaisu on ollut tavanomainen sekä hyvin yleinen vuosien 1960-1980 välisenä aikana. Valesokkelia on käytetty omakotitaloissa, rivitaloissa sekä myös yksikerroksisissa palvelurakennuksissa. Sillä on tavoiteltu energiatehokasta, vedotonta ja kustannustehokasta rakennetta. Jälkeenpäin on todettu, että kyseisen rakenneratkaisun vuoksi seinän alaosa on huomattava riski kosteus- ja mikrobivaurioitua, sillä rakenteella on tavallisesti suuret kosteusrasitukset sekä erittäin huono kuivumiskyky. Nykyään kyseinen rakenneratkaisu määritellään riskirakenteeksi, sillä se on kosteusteknisesti riskialtis. Merkittävää kuitenkin on se, etteivät kaikki valesokkelit ole vaurioituneita. Tästä seuraa, että valesokkelirakenteet tulee tutkia tapauskohtaisesti sekä riittävällä tarkkuudella. **Mahdolliset vauriot selvitetään rakenteen kuntotutkimuksen avulla.** Tutkimukseen kuuluu olennaisesti rakenneavaus sekä tarvittaessa rakenteesta otetaan materiaalinäyte mikrobialalysointia varten.

Periaatekuva (ei vastaa kohteessa olevaa rakennetta)

Kosteusvaurioituminen

Valesokkelirakenteessa tavanomaisesti vaurioituu puurunkoisen seinän alaosa. Kosteusvaurioon johtavia syitä ovat:

- Veden siirtyminen kapillaarisesti tai vesihöyrynä maaperää ja perustusrakennetta pitkin
- Sisäilman vesihöyryn siirtyminen rakenteen sisälle, jossa se voi lämpöolosuhteiden mukaan tiivistyä vedeksi
- Sokkelirakenteen kastuminen merkittävästi sateiden tai pintavesien vuoksi
- Jokin muu kosteusrasitus

Kosteusvaurion mahdolliset seuraukset

Mikäli rakenteen kosteuspitoisuudet ovat pitkään suuria, voi seurauksia olla muun muassa:

- Mikrobivauriot (mm. home- ja lahottaj sienet.)
- Kantavan puurungon kantokyvyn heikentyminen
- Pintamateriaalien vaurioituminen
- Sisäilmaston terveys- ja hajuhaitat